

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. august 2017
Kontor: EMRK Task Force
Sagsbeh: Afshin Berahmand
Sagsnr.: 2017-0030-5763
Dok.: 2393403

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 786 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. juli 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen /

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 786 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen i Politiken 23/7-17: ”Menneskerettighedsdommer: Danmark kan påvirke vores domme” og oplyse, hvilke overvejelser artiklen giver ministeren anledning til, herunder om ministeren vil følge opfordringen fra dommer ved menneskerettighedsdomstolen, Jon Fridrik Kjølbro, til at Danmark intervenserer i sager, som er vigtige for danske retsforbehold?”

Svar:

I den omtalte artikel giver den danske dommer ved Menneskerettighedsdomstolen, Jon Fridrik Kjølbro, udtryk for, at lande som Danmark i øget omfang bør søge at påvirke Menneskerettighedsdomstolens praksis ved at intervenere i andre landes menneskeretssager, når udfaldet kan have betydning for nationale retsforhold. Jon Fridrik Kjølbro begrundet bl.a. dette med, at det ofte er meget værdifuldt for Menneskerettighedsdomstolen, når den skal afgøre en sag, at andre lande giver udtryk for deres syn på sagen, herunder påpeger, hvorfor de mener, et bestemt resultat vil have uheldige konsekvenser.

Jeg synes, at det er positivt, at Danmarks dommer ved Menneskerettighedsdomstolen bidrager til den vigtige debat om EMRK-systemets rolle og fremtid.

Grundlæggende er det min holdning, at vi fra dansk side bør søge at sikre mest mulig indflydelse på Menneskerettighedsdomstolens praksis. Én måde at gøre dette på kan være ved at intervenere i sager mod andre lande, som vurderes at kunne have væsentlig betydning for dansk lovgivning (gennem såkaldte ”tredjepartsindlæg”). Jeg er enig i, at det er en fremgangsmåde, som fremadrettet kan overvejes anvendt yderligere.

Når adgangen til at intervenere i andre landes sager i dag kun anvendes i meget begrænset omfang i EMRK-systemet, jf. den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 785 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, er der formentlig flere forklaringer på dette. En forklaring kan være, at der ikke har været tradition for dette blandt Europarådets medlemsstater. En anden forklaring kan være, at Menneskerettighedsdomstolen behandler et meget stort antal sager, og at der – i modsætning til ved behandling af præjudicielle sager ved EU-domstolen forelagt af andre landes domstole – i EMRK-

systemet ikke findes en effektiv mekanisme, som gør medlemsstaterne opmærksomme på sager, der kan have særlig betydning for deres lovgivning. Det gør det vanskeligere at identificere relevante sager.

Man kunne forestille sig flere måder, hvorpå medlemsstaternes adgang til at tredjepartsintervenere ved Menneskerettighedsdomstolen kunne styrkes. Spørgsmålet herom vil blive taget op i forbindelse med Danmarks kommende formandskab for Europarådet, hvor reform af EMRK-systemet er sat på dagsordenen.